

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Немерюка Андрія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини шостої статті 193 та частини першої статті 281 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
4 березня 2021 року
№ 43-3(І)/2021

Справа № 3-21/2021(41/21)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Немерюка Андрія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини шостої статті 193 та частини першої статті 281 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Немерюк А.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині другій статті 29 Конституції України (конституційність) положення частини шостої статті 193 та частини першої статті 281 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), які застосовані в остаточному судовому рішенні у його справі – ухвалі Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 4 листопада 2020 року.

Частиною шостою статті 193 Кодексу передбачено, що слідчий суддя, суд може розглянути клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та обрати такий запобіжний захід за відсутності підозрюваного, обвинуваченого, лише у разі, якщо прокурором, крім наявності підстав, передбачених статтею 177 Кодексу, буде доведено, що підозрюваний, обвинувачений оголошений у міжнародний розшук; у такому разі після затримання особи і не пізніше як через сорок вісім годин з часу її доставки до місця кримінального провадження слідчий суддя, суд за участю підозрюваного, обвинуваченого розглядає питання про застосування обраного запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або його зміну на більш м'який запобіжний захід, про що постановляє ухвалу.

Якщо під час досудового розслідування місцезнаходження підозрюваного невідоме або особа перебуває за межами України та не з'являється без поважних причин на виклик слідчого, прокурора за умови його належного повідомлення про такий виклик, то слідчий, прокурор оголошує його розшук (частина перша статті 281 Кодексу).

На думку автора клопотання, положення частини шостої статті 193 та частини першої статті 281 Кодексу „не відповідають вимогам щодо точності та передбачуваності“, оскільки «не визначають поняття „міжнародного розшуку“ та не встановлюють, з якого моменту особа вважається такою, що оголошена в міжнародний розшук». Також Немерюк А.І. вказує, що застосування

оспорюваних положень Кодексу порушує його право на свободу та особисту недоторканність.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону.

Згідно зі статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що аргументація Немерюка А.І. щодо невідповідності Конституції України положень частини шостої статті 193 та частини першої статті 281 Кодексу зводиться до цитування окремих норм Конституції України, судових рішень, рішень Європейського суду з прав людини, доповіді „Верховенство права“ Європейської Комісії „За демократію через право“ (Венеційська Комісія), схваленої на 86-му пленарному засіданні 25–26 березня 2011 року, та висловлення незгоди із застосуванням оспорюваних положень Кодексу в остаточному судовому рішенні у його справі, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Немерюка Андрія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини шостої статті 193 та частини першої статті 281 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**